

Företal.

der; det var honom lika om han sof på den hårdaste bänk eller i den mjukaste fång; men at finna en liten ört eller mossä var den längsta väg honom icke för lång. Då jag om Sommar-Termin 1748 bland mina privata ähörare utdelte vissa stycken at utröna, och Trådens Knoppar, som jag saknade i vetenskapen föllo på LOEFLINGS lott, var han den enda, som gick i land med sin sak. Hans beqvåmlighet at i Academie Trågården dageligen få betrakta Knopparna lättade arbetet, som han 1749 framgat under mitt Præsidio uti en Disputation de *Gemmis Arborum*, där man finner de artigaste slut dragne af hans rön. År 1750, då jag börjat min *Philosophia Botanica*, råkade jag i en så äfventyrlig Arthritis at föga hopp för mig var öfrigt; men så snart sjukdomen begynte lindras, nödgades jag besvära min kära LOEFLING, at föra pennan, under det jag dicerade utur sången, så fort Boktryckaren hant sätta. Detta arbetet käftade väl i början på en ungdom, men föll Herr LOEFLING efter hand så lätt och angenämt, at han för ingen del ville släppat. Ty som jag i denna bok sökt innefatta kärnan af hela botaniken och Herr LOEFLING aldrig efterlät at fråga mig efter det han ej förstod, blef han til slut så fast i grundsatserna, at jag kunde trotsa alla villo- andar i Floras Rike, at ingen skulle göra honom til kåttare. Annu hade hvarken omförg eller besvär måttat mig, icke otack eller förtal mattat mig, ej heller Gynnares hand undandragit sig vid min brinnande lust, at utvidga Natural - Historien.

Mine Disciplar voro utfände til alla verldsfens andar, och inkommo stundeligen med de aldramärkvärdigaste nyheter: KALM ifrån Canada, OSBECK ifrån China, HASSELOVIST ifrån Egypten, TORÉN ifrån Suratte, MONTIN ifrån Lappland m. m. Men jag